

DECIZIA nr. 456/2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
.X.,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x/2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 a fost sesizata de catre Administratia Sector 4 a Finantelor Publice cu adresa nr. X/2016, completata cu adresa nr. X/2016, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/2016, respectiv sub nr. x/2016 cu privire la contestatia formulata de **.X.**, **CUI x** cu sediul in x, reprezentata legal prin **lichidator judiciar .Y.**, **cu sediul ales pentru comunicarea tuturor actelor de procedura in x.**

Obiectul contestatiei transmisa prin posta la x/2016 si inregistrata la registratura organului fiscal sub nr. x/2016 il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/2015, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x/2015, comunicate prin posta sub semnatura in data de x/2016, prin care organele fiscale din cadrul Administratiei Sector 4 a Finantelor Publice au stabilit in sarcina societatii TVA stabilita suplimentar in suma de **x lei** si accesorii aferente TVA in suma de **x lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) si art. 352 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **.X.**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata, **.X.** solicita anularea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/2015 si a Raportului de inspectie fiscala nr. x/2015, in ce priveste suma de x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar si accesorii aferente in suma de x lei.

In sustinerea contestatiei, societatea aduce urmatoarele argumente:

Pentru a putea exercita dreptul de deducere, chiriasii trebuie sa primeasca de la proprietarii spatiilor inchiriate notificarile privind optiunea de taxare a operatiunii depuse la organele fiscale.

In sustinere, contestatara invoca prevederile art. 141 alin. (2), lit. e) si alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

.X. a exercitat dreptul de deducere TVA pentru operatiunile de inchiriere.

SP **.Y.** SPRL, in calitate de lichidator judiciar al contestatarei, a preluat arhiva de la aceasta.

In arhiva contabila preluata de la societatea debitoare .X. nu s-au regasit Notificarile privind operatiunea de taxare a operatiunilor depuse la organele fiscale competente de catre societatile:

- .Z. S.R.L.;
- .Z. S.R.L.;
- .Z. S.R.L.;
- .Z. S.R.L.;
- .Z. S.R.L.,
- .Z. S.R.L.;
- .Z. S.R.L.;
- .Z. S.R.L.;
- .Z. S.R.L.,

societati cu care contestatara a avut incheiate contracte de inchiriere pentru spatiile comerciale in care a desfasurat activitati economice.

SP .Y. SPRL a transmis adrese catre societatile mentionate pentru a primi o copie a notificarilor privind operatiunea de taxare a operatiunilor depuse la organele fiscale competente de catre acestea, primind copii ale notificarilor doar de la societatile:

- .Z. S.R.L.;
- .Z. S.R.L.,
- .Z. S.R.L.

Avand in vedere neprezentarea notificarilor, organul fiscal nu a acordat drept de deducere pentru suma de x lei reprezentand TVA deductibila aferenta cheltuielilor cu chirile in suma totala de x lei.

SP .Y. SPRL a solicitat organului fiscal prin formularea unei plangeri sa notifice direct societatile mentionate pentru a transmite copii ale notificarilor sau sa procedeze la verificarea cu Administratiile Finantelor Publice competente a existentei respectivelor notificari, situatia fiind una neobisnuita, in care lichidatorul judiciar nu are cunostinta despre existenta sau inexistenta notificarilor.

Echipa de inspectie fiscala a procedat la reincadrarea operatiunii privind discountul comercial de 50% in suma de x lei aferent facturilor de marfa si respectiv mobilier, emise de catre .Z. S.R.L. si a colectat TVA in valoare de x lei.

Conform art. 137 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, baza de impozitare a TVA nu cuprinde rabaturile, remizele, risturnele, sconturile si alte reduceri de pret, acordate de furnizori direct clientilor la data exigibilitatii taxei. Astfel, in cazul in care este acordata o reducere la data livrarii bunurilor, in masura in care reducerea se refera la marfurile livrate, aceasta diminueaza baza TVA, ceea ce contestatara a si efectuat.

Pentru suma de x lei inscrisa in contul contabil 7581 "Venituri din despagubiri si penalitati", s-a transmis organului fiscal fisa de cont ce avea drept explicatie

“penalitati conform contract”. Pentru aceasta suma echipa de control a stabilit suplimentar TVA in suma de x lei

Pentru suma de x lei inscrisa in contul contabil 7588 “Alte venituri din exploatare”, s-a transmis organului fiscal fisa de cont ce avea drept explicatie “penalitati conform contract” pentru suma de x lei, iar diferenta de x lei era in corespondenta cu contul 447 “Taxa neincadrare handicapati”. Pentru aceasta suma echipa de control a stabilit suplimentar TVA in suma de x lei

II. Inspectia fiscala partiala desfasurata in perioada x/2014-x/2014 a avut ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor de catre .X., respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dupa caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora privind taxa pe valoarea adaugata pentru perioada x/2012-x/2014.

In urma inspectiei fiscale a fost incheiat Raportul de inspectie fiscala nr. x/2015 in baza caruia s-a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/2015, prin care au fost stabilite obligatii fiscale de plata in suma totale de x lei, reprezentand:

- TVA stabilita suplimentar de plata x lei;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA x lei;
- penalitati de intarziere aferente TVA x lei.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile societatii contestatoare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea beneficiaza de drept de deducere a TVA pentru serviciile de inchiriere bunuri imobile scutite direct prin efectul legii, in conditiile in care nu a facut dovada ca prestatorii au depus notificari pentru taxarea inchirierii prin optiune

In fapt, conform raportului de inspectie fiscala nu s-a acordat drept de deducere pentru TVA in suma de x lei pentru operatiunile de inchiriere intrucat operatiunea este scutita de TVA conform art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, iar societatea nu a prezentat copia notificarilor privind optiunea de taxare a acestor operatiuni.

In drept, potrivit art. 141 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

***“Art. 141-(2) Urmatoarele operatiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:
(...)***

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operatiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcare a autovehiculelor;
3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;
4. închirierea seifurilor;

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme.

coroborat cu pct. 38 alin. (1) din H.G. nr. 44/2004 privind Normele de aplicare ale Codului fiscal

“38.-(1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare și nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 145 - 147¹ din Codul fiscal.(...)”

Prin urmare, conform dispozițiilor legale precitate, scutiile de TVA prevăzute la art. 141 din Codul fiscal, inclusiv scutirea pentru operațiunile de închiriere de bunuri imobile, **sunt obligatorii** pentru orice persoană impozabilă care realizează astfel de operațiuni, iar **beneficiarii nu au drept de deducere a TVA**, aplicată în mod eronat de către furnizori/prestatori pentru o operațiune pentru care legea prevede scutirea. Prin excepție de la acest cadru general, operațiunile de închiriere de bunuri imobile pot fi supuse regimului normal de taxare, iar beneficiarii își pot deduce taxa, cu condiția ca persoana impozabilă prestatoare să notifice organelor fiscale opțiunea sa în acest sens, aplicarea TVA urmand să se realizeze pentru bunurile sau numai pentru anumite parti din aceste bunuri si de la data inscrisa in notificare.

Nefiind o obligație, ci un drept care se acordă persoanelor impozabile de a taxa operațiunile de închiriere de bunuri imobile, altminteri scutite, fără drept de deducere a TVA din amonte, este firesc ca legiuitorul să impună anumite condiții pentru exercitarea acestui drept, inclusiv sub forma depunerii la organele fiscale competente a unei notificări care să conțină anumite informații obligatorii.

În speta, urmare a inspecției fiscale s-a constatat că societatea contestată a achiziționat servicii de închiriere în suma totală de x lei, pentru care a dedus TVA în suma de x lei.

La solicitarea organelor de inspecție fiscală, contestată a prezentat Notificarea privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2), lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, depuse la organele competente de către următoarele societăți:

- S.C. .Z. S.R.L.;
- S.C. .Z. S.R.L.;
- S.C. .Z. S.R.L.

Conform Notei explicative din data de x/2015 data de catre SP .Y. SPRL in calitate lichidator judiciar al .X. se retine:

“(...) referitor la celelalte societati .Y. SPRL nu detine informatii despre depunerea lor la organele competente”

Din referatul cauzei rezulta ca pentru suma de x lei reprezentand TVA deductibila aferenta cheltuielilor cu chiriile in suma de x lei, nu s-a acordat drept de deducere pentru chiriile facturate de urmatoarele societati:

- S.C. .Z. S.R.L. - TVA deductibila - x lei;
- S.C. .Z. S.R.L. - TVA deductibila - x lei;
- S.C. .Z. S.R.L. - TVA deductibila - x lei;
- S.C. .Z. S.R.L. - TVA deductibila - x lei;
- S.C. .Z.S.R.L. - TVA deductibila - x lei;
- S.C. .Z. S.R.L. - TVA deductibila - x lei;
- S.C. .Z. S.R.L. - TVA deductibila - x lei;

deoarece contestatara nu a prezentat copii ale notificarilor depuse de societatile de mai sus in conformitate cu prevederile art. 141 alin. (2), lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

In consecinta, contestatia .X. se va respinge ca neintemeiata pentru capatul de cerere privind TVA nedeductibila in suma de x lei.

3.2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca in mod legal organele de inspectie fiscala au reintregit baza de impozitare a TVA cu valoarea discounturilor acordate, in conditiile in care aceste reduceri de pret nu au fost acordate dupa livrarea bunurilor

In fapt, organele de inspectie fiscala au colectat TVA in suma de x lei pentru reducerile comerciale de pret si despagubiri, amenzi si penalitati ca urmare a reincadrarii veniturilor in suma de x lei.

In drept, potrivit art. 137 alin. (3), lit. a) si art. 138 lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 137-(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț, acordate de furnizori direct clienților la data exigibilității taxei;”

“Art. 138-Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

(...)

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;”

coroborat cu pct. 19 alin. (1) si pct. 20 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin Hotararea Guvernului

nr. 44/2004:

“19. (1) În sensul art. 137 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării și nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări. De exemplu, un furnizor livrează bunuri și, potrivit înțelegerii dintre părți, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparații ale bunurilor livrate în condițiile în care aceste operațiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preț, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.”

“20. (1) În situațiile prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile.(...)”

Având în vedere prevederile legale de mai sus, se reține că în cazul în care se acordă reduceri de preț după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, baza impozabilă a taxei pe valoarea adăugată se ajustează după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării.

De asemenea, potrivit acestor prevederi legale, pentru ajustarea bazei impozabile a TVA cu reducerile de preț acordate, acestea nu trebuie să constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări, exemplificându-se, în acest sens, că dacă un furnizor livrează bunuri și, potrivit înțelegerii dintre părți, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventualele remedieri sau reparații ale bunurilor livrate în condițiile în care aceste operațiuni sunt realizate de către client, acesta nu va putea considera că sumele necesare acoperirii în cauză sunt considerate reduceri de preț, reprezentând în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.

Potrivit art. 6 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991:

“Art. 6.-(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

În speța sunt aplicabile și prevederile art. 1 și art. 2 din Normele metodologice de întocmire și utilizare a documentelor financiar-contabile aprobate prin O.M.E.F. nr. 3512/2008

“1. Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consemnează operațiunile economico-financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative, pe baza cărora se fac înregistrări în contabilitate (jurnale, fișe și alte documente contabile, după caz).

2. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale:

- denumirea documentului;
- denumirea/numele și prenumele și, după caz, sediul/adresa persoanei

juridice/fizice care întocmește documentul;

- *numărul documentului și data întocmirii acestuia;*
- *menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);*
- *conținutul operațiunii economico-financiare și, atunci când este necesar, temeiul legal al efectuării acesteia;*
- *datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate, după caz;*
- *numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii economico-financiare, ale persoanelor cu atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiunile respective, după caz;*
- *alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.*

*Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de **document justificativ** numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.”*

Din prevederile legale mai sus citate se retine ca taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa in situatia in care documentele prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea acestei taxe.

In speta, .X. a inregistrat in contul 7588 “Alte venituri din exploatare”, venituri in valoare de x lei, aferente anului 2013 si in valoare de x lei aferente anului 2014.

In contul 709 “Reduceri comerciale acordate”, contestatara a inregistrat in luna martie 2014 venituri in suma de x lei.

De asemenea, in luna februarie 2014, a mai inregistrat in contul 7581 “Venituri din despagubiri, amenzi si penalitati”, venituri in suma de x lei.

Urmare verificarii documentelor puse la dispozitie de societatea contestatara a rezultat ca suma de x lei reprezinta discount comercial 50% aferent facturilor de marfa si mobilier, emise de catre S.C. .Z. S.R.L. si inregistrate in contul 709 “Reduceri comerciale acordate”.

Deoarece discountul comercial nu a fost acordat dupa livrarea bunurilor, organele de inspectie fiscala au procedat la reicadrarea operatiunii si au colectat TVA aferenta in suma de x lei.

In ceea ce priveste sumele inregistrate in conturile 7588 “Alte venituri din exploatare” si 7581 “Venituri din despagubiri, amenzi si penalitati”, deoarece organele de inspectie fiscala nu au avut la dispozitie documente justificative, respectiv contracte care sa justifice incadrarea operatiunilor ca fiind netaxabile, prin Nota explicativa din data de x/2015 au solicitat SP .Y. SPRL, in calitate de lichidator judiciar al .X., justificarea modului de incadrare a acestora.

In nota explicativa, lichidatorul judiciar a mentionat faptul ca: “.Y. SPRL nu detine informatii suficiente despre operatiunile societatii debitoare”

Intrucat contestatara nu a prezentat documentele justificative solicitate, respectiv facturi, contracte sau alte documente justificative din care sa rezulte incadrea operatiunilor ca operatiuni scutite de TVA, organele de inspectie fiscala au procedat la reincadrarea operatiunilor de mai sus, colectand TVA suplimentara, astfel:

- pentru anul 2013 x lei;
- pentru anul 2014 x lei;
- Total x lei

Invocarea de catre contestatara a faptului ca pentru suma de x lei inscrisa in contul contabil 7581 "Venituri din despagubiri si penalitati", s-a transmis organului fiscal fisa de cont ce avea drept explicatie "penalitati conform contract" si pentru aceasta suma echipa de control a stabilit suplimentar TVA in suma de x lei, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat fisa de cont nu reprezinta un document justificativ conform prevederilor legale citate mai sus.

In consecinta, contestatia .X. se va respinge ca neintemeiata pentru capatul de cerere privind TVA nedeductibila in suma de x lei.

3.3. Referitor la accesoriile aferente TVA in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca Administratia Sector 4 a Finantelor Publice a stabilit corect suplimentar de plata accesorii in suma de x lei prin Decizia de impunere nr. x/2015, in conditiile in care la punctele 3.1 si 3.2 ale prezentei decizii s-a retinut ca fiind datorat debitul reprezentand TVA.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/2015, s-au stabilit in sarcina societatii contestatare accesorii in suma de x lei astfel:

- dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA calculate pe perioada x/2012-x/2014 in suma de x lei;
- penalitati de intarziere aferente TVA calculate pe perioada x/2012-x/2014 in suma de x lei;

In drept, in ceea ce priveste modalitatea de calcul a dobanzilor de intarziere care fac obiectul acestei contestatii, prevederile art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) si (2) si art. 120¹ alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

"Art. 119-(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere."

"Art. 120-(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv."

“Art. 120¹-(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Urmare celor prezentate anterior și având în vedere că stabilirea în sarcina contestatarei de accesorii aferente debitelor stabilite suplimentar la plata reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, iar întrucât în ceea ce privește contestația referitoare la debitele de natura taxei pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia de impunere nr. x/2015 a fost respinsă ca neintemeiată în conformitate cu cele reținute la pct. 3.1 și pct. 3.2 din prezenta decizie coroborat cu principiul de drept **„accessorium sequitur principale”** potrivit căruia accesoriul urmează principalul și în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, se va respinge contestația ca neintemeiată și pentru suma de x lei stabilită cu titlu de majorări/dobânzi și penalități de întârziere.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor pct. 38 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a art. 137 alin. (3) lit. a), art. 138 lit. c) și art. 141 din Codul Fiscal, coroborat cu pct. 19 alin. (1), pct. 20 alin. (1) și pct. 38 din H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și alin. (2) și art. 120¹ alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, art. 6 alin. (1) din legea contabilității nr. 82/1991, art. 1 și 2 din O.M.E.F. nr. 3512/2008 și art. 276 alin. (1), art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, coroborat cu pct. 11.1 alin. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Președintelui ANAF nr. 3741/2015

DECIDE :

Respinge ca neintemeiată contestația formulată de **.X.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. x/2015, emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr. x/2015 de Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice pentru suma totală de x lei, reprezentând **taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în suma de x lei și accesorii în suma de x lei** aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Curtea de Apel București.